
ROZMOWIENIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają pochyleń; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

sg D rozmowieniu (1). ◇ A rozmowieni(e) (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Porozmawianie, przedyskutowanie, naradzenie się z kimś (2) :

rozmowienie czego (2): ysz poŃla swego do Vafzey C.M. poŃlal na roŃzmovyenye y poŃthanovyenye rzeczy swoych. LibLeg 7/34v, 7/98.

[Wyrażenie: »społeczne rozmowienie«: Jużechmy czтли tę *Konfesyjã* i tę-że *Apologijã*, a naszliŃmy rzeczy dobre, acz niektóre zawiesielichmy ku społecznemu rozmówieniu, na których niewiele zależy, około ceremonij przy używaniu kluczów *AktaSynod* I 26.]

Cf **ROZMOWIĆ, ROZMOWIĆ SIĘ**

RS